

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C220 – BIN17**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 11 mei 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de dringende nood aan adequate voorzieningen voor kampeerwagens	3
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de goedgekeurde motie door de gemeenteraad van Linkebeek	
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de goedgekeurde motie door de gemeenteraad van Kraainem	8
Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het meerjarenprogramma voor permanente efficiëntiewinst	10
Vraag om uitleg van mevrouw Katleen Martens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de Badr-moskee in Hasselt	12
Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap in de Vlaamse overheid	15

■

Waarnemend voorzitter: mevrouw Linda Visser, ondervoorzitter**Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de dringende nood aan adequate voorzieningen voor kampeerwagens**

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: De aanleiding voor mijn vraag is een resolutie die vorig jaar is ingediend, hoofdzakelijk door West-Vlamingen. Ik vond het belangrijk dat de resolutie ook werd ingediend door anderen dan West-Vlamingen. Het probleem doet zich bij uitstek voor in de kustgemeenten, maar bij uitbreiding ook in de rest van Vlaanderen. De basis is de resolutie die we tijdens de vorige legislatuur hebben goedgekeurd.

Op dit ogenblik zijn er ongeveer 35.000 kampeerwagens ingeschreven bij de Federale Overheidsdienst Mobiliteit. Daarnaast zijn er nog de vele buitenlandse kampeertoeristen die Vlaanderen aandoen.

Uit verschillende bronnen blijkt dat het kampeerautotoerisme in Vlaanderen, en dus zeker aan de Vlaamse kust, groeit. Die stijging betekent dat er ook duidelijke groeipijnen zijn. Ik denk dan aan moeilijke verkeersplanning, de uitdagingen inzake milieuzorg en vooral, op piekmomenten, het tekort aan vergunde kampeerautoplaatsen, het wildparkeren en het wildkamperen.

In maart hebben de kampeerautogebruikers een optocht georganiseerd in Oostende. Het was de bedoeling om enerzijds het wereldrecord te breken van het aantal kampeerwagens dat in een optocht rijdt en anderzijds aandacht te vragen voor de thematiek die ik net heb geschetst. Er waren 586 kampeerwagens. Ik neem aan dat er nog meer mensen in die wagens zaten om aandacht te vragen voor die problematiek.

Vorig jaar werden er maatregelen gevraagd om het kampeerautoprobleem aan de kust en bij uitbreiding in de rest van Vlaanderen verder aan te pakken. Er werd aangedrongen op initiatieven om aandacht te schenken aan het tekort aan adequate, vergunde en conform de vigerende wetgeving aangelegde autokampeerplaatsen. Er werd gevraagd initiatieven te nemen om de reglementering van de kustgemeenten op elkaar af te stemmen. In een oplossing moet rekening worden gehouden met de lokale kampeerauto's. Er werd ook gevraagd inspanningen te leveren voor een snelle invoering en plaatsing van een nieuw verkeersbord. Tot slot werden ook initiatieven gevraagd voor een doelgerichte sensibilisering van de diverse groepen. Vandaag zijn we een jaar verder. Naar aanleiding van de optocht van die 586 kampeerwagens, lijkt het me goed te informeren naar de stand van zaken.

Minister, welke maatregelen heeft de Vlaamse Regering het laatste jaar genomen om het kampeerautoprobleem aan te pakken? Welke initiatieven werden in het bijzonder reeds genomen om het nijpende tekort aan autokampeerplaatsen weg te werken, vooral aan de kust? Hoever staat het met afstemming van de reglementering terzake tussen de verschillende kustgemeenten? Hebt u een initiatief genomen om een overleg te organiseren? Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten? Zo nee, waarom niet? Plant u dat overleg dan binnenkort? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de aangekondigde invoering en plaatsing van de nieuwe verkeersborden? Werden er op het vlak van sensibilisering ook effectief doelgerichte maatregelen genomen? Zo ja, welke?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Als mede-initiatiefnemer steun ik de vragen van de heer Roegiers. Ik ben benieuwd naar de stand van zaken. De vragen die we 2 of 3 jaar geleden kregen van kampeertoeristen en van mensen die met kampeerwagens rondrijden, zijn nog altijd dezelfde.

Ik was aanwezig tijdens die optocht in maart. Er was een heel gezellige sfeer. Men had wel begrip voor de situatie, maar men begreep niet dat er in eigen land zo weinig gebeurt terwijl dat in het buitenland wel het geval is. Er is dus nood aan opvolging.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Idea Consult rondde in opdracht van Toerisme Vlaanderen eind 2008 een studie af over het kampeerautoerisme aan de Vlaamse kust. De studie van Idea Consult betrof het opstellen van een actieplan. Toerisme Vlaanderen heeft toen met alle partijen rond de tafel gezeten, de problemen in kaart gebracht en nagegaan wat de beste oplossingen hiervoor kunnen zijn.

Daaruit kwamen drie mogelijkheden van concrete acties: de aanpassing van de federale wegcode, een studie over het profiel van de kampeerautoerist en een studie over het aantal kampeerautoplaatsen.

Wat de wegcode betreft, hebben we het over twee zaken: het parkeren en het kamperen. Wat het parkeren betreft, is het ideaal dat er zonaal twee zaken gebeuren in de politiezones. Er moet een parkeerverbod komen voor kampeerwagens in bepaalde gebieden. Daarnaast moeten toegelaten parkeerzones worden aangelegd op andere plaatsen binnen de politieke zone zodat op een geordende manier kan worden geparkeerd. Daar is een specifiek verkeersbord voor nodig: E9h. Op die manier is het mogelijk om expliciet zones te creëren waar wel geparkeerd kan worden.

Ik ben daar tijdens de vorige bestuursperiode lang mee bezig geweest. De minister-president heeft de zaak overgenomen tijdens de periode dat ik geen minister was. Hij heeft dat toen voorgelegd aan staatssecretaris Schouppe, die positief is ingegaan op die vraag. Hij gaf aan dat bij de eerste wijziging van de federale wegcode dat verkeersbord zou worden opgenomen.

Een andere actie was het vormen van een duidelijk beeld van het gedrag van de kampeerautoerist. Ik heb het agentschap Toerisme Vlaanderen daarover een studie laten uitvoeren. De studie is eind 2009 afgerond en heeft een aantal conclusies opgeleverd. Wanneer we het hebben over kampeerautogebruikers aan de kust gaat het in hoofdzaak over Vlamingen en in tweede orde over Walen. Verder is er een beperkt aantal Nederlanders en Duitsers terug te vinden op legale kampeerautoplaatsen aan de kust. Met een groter aanbod van legale kampeerautoplaatsen kan deze doelgroep wellicht intensiever worden agetrokken. Het beeld van de kampeerwagtoerist is niet anders dan het beeld van de toerist aan de Vlaamse kust in het algemeen. De grootste groep zijn Vlamingen, de tweede grootste groep zijn Walen. Verder zijn er nog buitenlanders. Het gaat in eerste orde over de Nederlanders, de Duitsers, de Fransen en de Britten. We zien dat beeld weerspiegeld bij het profiel van de kampeerwagengebruiker. Nederlanders en Duitsers zouden volgens de studie meer aangetrokken kunnen worden indien er meer ordening en reglementering zou zijn.

Verder blijkt ook uit de studie dat het Belgisch kampeerautopubliek aan de kust vrij gediversifieerd is naar sociale klasse. Bij de Nederlanders ligt de sociale klasse iets hoger.

We stellen ook vast dat twee derde reist in koppel of gezin zonder kinderen. De medioren, van 50 tot 65 jaar, zijn het sterkst vertegenwoordigd. De oudere leeftijdsgroepen zijn iets meer geneigd om illegaal en goedkoop te kamperen. Vier kampeerautogebruikers op tien stoppen aan onze kust voor een verblijf op doorreis naar een andere bestemming. De anderen komen specifiek voor een verblijf aan de kust. De campings of kampeerautoerterreinen kunnen dus een niet onbelangrijk cliënteel aanboren indien zij kunnen voorzien in kampeerautoplaatsen. Nu is dat vaak niet het geval. Ik heb het gevoel dat men veeleer terughoudend staat tegenover die mensen, veeleer dan hen te beschouwen als een bijkomende doelgroep. Dat is een vaststelling die ik doe. Ik wil daarover overleg plegen met de sector.

Gemiddeld verblijft een kampeerautogebruiker 5,9 nachten tijdens de zomervakantie. Dat is een niet onbelangrijk aantal overnachtingen. De helft van die mensen heeft een voorkeur voor

een specifieke badplaats, voor de andere helft is het eender, als ze maar aan de kust zijn. Ze informeren zich meer en meer vooraf via internet.

Mijn agentschap Toerisme Vlaanderen maakt gebruik van zijn adviseringsrecht bij ruimtelijke plannen, bijvoorbeeld bij ruimtelijke uitvoeringsplannen. Telkens wordt erop gewezen dat het aanleggen van kampeerautoplantsen een meerwaarde kan betekenen voor bepaalde regio's en steden. Het is uiteraard aan de steden en gemeenten en de private sector om die plaatsen aan te leggen. Het is niet Toerisme Vlaanderen dat plaatsen of gronden zal kopen, aanleggen en inrichten. De uitzondering geldt voor wat we in eigendom hebben. Daar wordt nagegaan of die gronden gevaloriseerd kunnen worden. Zo is er een voorbeeld in Westende. De stad Brugge heeft een heel mooi initiatief genomen, vlak aan de stadstrand. De plaats is zeer goed uitgerust, met alle voorzieningen die nodig zijn: elektriciteit, water, sanitair. Het werkt ook heel goed, is druk beklant. Naast onze kust is het evenzeer belangrijk dat onze kunststeden inspanningen doen. Het publiek, medioren, senioren, kan intensief de stad intrekken met het openbaar vervoer of te voet. In Brugge ligt het terrein echt aan de rand. De stad is heel makkelijk bereikbaar. Het beleid van de steden zou daarin moeten voorzien.

Naast de ruimtelijke advisering heb ik in de uitvoeringsbepalingen van het Toeristische Logiesdecreet de voorwaarden voor kampeerautoterreinen en -plaatsen versoepeld. De verplichte automatische betaalautomaat, die er aanvankelijk in stond, is weggefallen. Er is net zo goed een systeem mogelijk waarbij betaald wordt aan een kassa, als die deel uitmaakt van een groter geheel. De beperking op de grootte van het terrein – maximum veertig plaatsen – is ook geschrapt. Er is eveneens een versoepeling omtrent de afbakening en de afvalverzameling voor de echt kleinschalige kampeerautoterreinen met maximaal twee kampeerautoplantsen. De exploitatienormen zijn dus afgestemd op de gebruikers, waarbij geprobeerd wordt de overlast voor de omgeving te beperken, bijvoorbeeld door voldoende grote plaatsen, afvalverzamelplaats, watertap- en lozingspunt, afscherming van de omgeving enzovoort.

Momenteel zijn vijf kampeerautoterreinen door Toerisme Vlaanderen vergund. Het gaat om een terrein in: Langemark-Poelkapelle met 8 plaatsen; Leihoeck in Zulte met 8 plaatsen; Interparking Brugge met 37 plaatsen; De Zwerver in Nieuwpoort met 28 plaatsen; Kompas autoterrein in Westende met 35 plaatsen. In het laatste geval gaat het om grond van Toerisme Vlaanderen die in erfpacht werd gegeven en waarop een kampeerautoplaats gerealiseerd werd. Dit terrein werd vorig jaar geopend. Er loopt een vergunningsprocedure voor een zesde kampeerautoterrein, namelijk de Lommelse Jachthaven. Momenteel zijn er 261 officiële kampeerautoplantsen op kampeerterreinen en op campings. We hebben ook het illegale aanbod zo goed mogelijk in kaart gebracht. Het wordt geraamd op een 400-tal plaatsen. Dat wijst erop dat er zeker nog veel meer officieel vergunde plaatsen moeten bijkomen en dat er een gecoördineerde actie moet worden gevoerd.

Er is een premie voor het aanleggen van die kampeerautoterreinen. Ze kan oplopen tot 60.000 euro per periode van 2 jaar. Als de kostprijs van het geheel lager is dan 6000 euro, dan krijgt men geen premie. Het gezamenlijke subsidieaanbod mag maximaal 85 percent bedragen, als er ook nog andere overheden zijn die subsidies verlenen. Ik heb daar echt geen zicht op. Ik vermoed dat dat niet gebeurt. De som van alle premies is 60.000 euro die in de loop van de voorgaande 2 jaar zijn toegekend met betrekking tot hetzelfde terrein.

Ik moet niet benadrukken dat ik er voorstander van ben dat aan de kust voldoende dergelijke specifieke kampeerautoplantsen en -terreinen worden gerealiseerd. Ik ben daar al een tijd mee bezig. Ik heb al gezegd dat er volgens mij een zonaal parkeerverbod zou moeten zijn. Er moet een geheel van maatregelen tegelijk worden genomen. Ik heb al gesteld dat de staatssecretaris voor Mobiliteit positief heeft geantwoord op de vraag.

Ik zal eerst overgaan tot het beantwoorden van de vierde vraag en daarna op de zaak terugkomen. Het is een federale bevoegdheid. Maar uiteindelijk blijkt de federale overheid na herhaaldelijk aandringen op onze vraag te zijn ingegaan. Ik begrijp dat de wijziging van de

federale wegcode voor advies bij de Raad van State en de gewesten ligt. De adviestermijn liep af op 9 mei. Zonder fundamentele opmerkingen en/of bezwaren zou het koninklijk besluit gepubliceerd kunnen worden. De regering moet zich nu houden aan de lopende zaken. Ik hoop dat er niets tussenkomt. Ik zou graag hebben dat we rond de zomer een aantal zaken klaar hebben. Ik denk dan aan de nieuwe verkeersreglementering.

Toerisme Vlaanderen voert momenteel een studie uit om een inschatting te maken van de behoeften, de toekomstige evoluties, de noden, wat er moet gebeuren op het terrein. De studie moet zijn afgerond tegen de zomer. Aanvankelijk was het de bedoeling dat Toerisme Vlaanderen die studie zou uitbesteden. Om te besparen heeft Toerisme Vlaanderen de opdracht op zich genomen. Het is daarmee begonnen begin dit jaar. De oplevering moet gebeuren tegen de zomer. In principe zou dat goed samenvallen met de wijziging van de wegcode.

Op dat moment is, denk ik, het moment aangebroken om samen te zitten met alle actoren, met de steden en gemeenten, met de kampeersector, die ook wel overgehaald moet worden. Er is dan een verkeerstekening die toelaat om te zoneren. We zullen dan vragen om werk te maken van een verbod. Ik hoef u niet te zeggen dat privé-initiatiefnemers op dit moment worden afgeschrikt omdat er heel veel aan wildkamperen wordt gedaan. Ze vragen zich af wat de zin is om zwaar te investeren in terreinen met afvalpunten, met sanitaire voorzieningen, met watervoorzieningen, met elektriciteit enzovoort als men 500 meter verder massaal voor een of meerdere nachten kan parkeren. Het eerste terrein dat ik heb geopend, was in Nieuwpoort. De uitbater van De Zwerver deed er zijn beklag over dat hij met lede ogen moest aanzien dat mensen bleven wildparkeren.

Er moet overleg worden gepleegd. Ik heb dat al gedaan op 29 april 2008 met de kustburgemeesters of een vertegenwoordiger, de diensten voor toerisme, Westtoer, politie, de campingfederatie, de federale overheidsdienst Mobiliteit, de kampeerautogebruikersverenigingen, Toerisme Vlaanderen en mijn kabinet. Ik wil dat overleg heropstarten. Nu de situatie is uitgeklaard – laten we hout vasthouden – en we beschikken over het verkeersbord dat toelaat om af te bakenen, moeten de zones en de gemeenten ook hun verantwoordelijkheid opnemen. Men zal nooit privé-investeerdere zo ver krijgen dat ze initiatieven nemen als ze weten dat mensen ongestraft kunnen blijven wildkamperen. Die mensen willen natuurlijk een return on investment, om het in mooi Nederlands te zeggen. Ik wil komen tot een afstemming.

Een laatste punt is de sensibilisering: een van de vier pijlers van mijn beleid. Het vormt een geheel. Het ene is niet mogelijk zonder het andere. Tijdens het overleg in april heb ik heel duidelijk gevoeld dat men in rondjes bleef draaien: dat als er niet kon worden afgebakend, er ook niet kon worden opgetreden. De sector zegt dan weer dat er niet wordt geïnvesteerd zolang niet duidelijk is dat de lokale overheid haar verantwoordelijkheid neemt. De vier pijlers zijn: reglementering en handhaving; vraag en aanbod; promotie; sensibilisering. Uit het verleden heb ik één zaak geleerd. Als die vier voorwaarden niet vervuld zijn – dat er een reglementering is, dat de gemeenten erin stappen, dat er zicht is op de behoefte en dat daarrond wordt gesensibiliseerd – komen we er niet. Maar, collega's, ik heb goede hoop dat we een stap verder kunnen zetten omdat we over studiemateriaal zullen beschikken en we, met een beetje geluk, kunnen werken met een aangepaste federale wegcode.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, mijn oprechte dank voor het uitgebreide en hoopgevende antwoord. U bent geëindigd met de hoop die ik samen met u wil delen en uitdragen.

Wat betreft de wijziging van de wegcode die de staatssecretaris heeft aangekondigd, is het interessant samen met u te kijken of en in welke mate die wijziging nog kan gebeuren. U sprak over een KB. Is dat een KB dat de hele wegcode moet wijzigen, of een KB dat het enkel heeft over de verkeersborden waar we het daarjuist over hadden?

Minister Geert Bourgeois: Bij mijn weten zijn er diverse wijzigingen in een keer opgenomen. Het is een van de onderdelen van een globaal pakket.

De heer Jan Roegiers: De vraag is wat er allemaal in die KB's zit. Toevallig hebben we vorige week in de commissie Mobiliteit over het inhaalverbod van vrachtwagens een discussie gehad. Dat zijn politiek gevoelige punten die ertoe zouden kunnen leiden dat de aanpassing van de wegcode, of minstens één of meerdere van die KB's, opnieuw worden verschoven naar de toekomst. Het is jammer voor de initiatieven die u voor ogen hebt met betrekking tot dit kader. Het is nog wat afwachten hoe het de komende weken en maanden zal gaan.

– *Mevrouw Annick De Ridder treedt als voorzitter op.*

U hebt de vijf plaatsen opgesomd die vergund zijn. De zesde in Lommel zit eraan te komen. Het viel me op dat Langemark, Poelkapelle, Zulte en Brugge geen kustgemeenten zijn, terwijl de problematiek zich daar het scherpst stelt. Er is wel degelijk nood, want iedereen vraagt ernaar, maar er zijn maar twee plaatsen aan de kust daarvoor ingericht.

Dit brengt me op een volgend punt. Ik wil voorzichtig zijn in de suggestie die ik nu zal doen, op het gevaar af dat ze niet verstandig zou zijn. Ik heb begrepen dat u in subsidies voorziet voor steden en gemeenten die een kampeerautoplaats willen inrichten. Heb ik het juist begrepen dat er 6000 euro wordt gegeven aan steden en gemeenten als de kostprijs hoger is dan 60.000 euro?

Minister Geert Bourgeois: De premie kan maximaal 60.000 euro bedragen. Indien de totale kostprijs minder dan 6000 euro bedraagt, wordt de premie niet toegekend. De premie gaat naar de privé-eigenaar of naar de exploitant.

De heer Jan Roegiers: Blijkbaar gaat de premie eventueel ook naar privé-ondernemers. Dat is nu duidelijk.

Wat de sensibilisering betreft, wil ik erop wijzen dat ik zelf afkomstig ben uit een gezin dat een kampeerauto gebruikt. Ik zie dat aan mijn ouders. Dat zijn de moeilijkste mensen om te sensibiliseren. Ze hebben die wagen bij uitstek gekocht om te zwerven. Ze gaan niet vaak naar onze kust. Ze reizen door andere landen. Ze maken deel uit van een moeilijk te bereiken doelgroep. Het beleid dat we voor ogen hebben, staat immers haaks op hun ingesteldheid in verband met reizen.

Ik begrijp dat dit een groot probleem vormt. De oplossing schuilt allicht in het belangrijkste punt dat de minister naar voren heeft gebracht. De gemeenten en de politiezones moeten hun verantwoordelijkheid opnemen en moeten de borden gebruiken die duidelijk maken dat er niet mag worden geparkeerd of gekampeerd. Hierdoor worden de mensen verplicht naar de ingerichte terreinen uit te wijken.

Ik hoop, net als de minister, dat we op dit vlak toch enige vooruitgang kunnen boeken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de goedgekeurde motie door de gemeenteraad van Linkebeek

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de goedgekeurde motie door de gemeenteraad van Kraainem

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik wil deze twee vragen om uitleg aan elkaar koppelen. Spijtig genoeg heb ik niet tijdig een derde vraag om uitleg kunnen vragen. Ik had hier immers nog een vraag om uitleg over de motie van de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem aan kunnen koppelen.

Ik stel vast dat in de faciliteitengemeenten een en ander beweegt. Ik heb het gevoel dat we erbij staan en ernaar kijken. Iedereen die de media heeft gevolgd, weet waarover het gaat. Ik zal het toch nog eens kort resumeren.

Op 26 april 2010 heeft de gemeenteraad van Linkebeek een motie goedgekeurd waarin wordt gevraagd de gemeente, indien het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde wordt gesplitst, in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op te nemen. De gemeenteraad van Linkebeek vraagt de hogere overheden tegelijkertijd het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden van de Raad van Europa te ondertekenen.

Op 27 april 2020 heeft de gemeenteraad van Kraainem een vergelijkbare motie goedgekeurd. De gemeenteraad van Kraainem vraagt de gemeente, indien het kiesarrondissement BHV wordt gesplitst, in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op te nemen. Een ruime meerderheid van de gemeenteraad wil dit om het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te versterken en om de rechten van Franstaligen en Nederlandstaligen in dit gebied te vrijwaren.

Maandagavond hebben we ontdekt dat de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem een identieke motie heeft goedgekeurd. Ook hier gaat het om een aansluiting bij het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest indien het kiesarrondissement BHV zou worden gesplitst.

Minister, deze moties zijn in Vlaamse gemeenten goedgekeurd. Het gaat hier om Vlaamse gemeenten. Hoe evalueert u deze goedgekeurde moties, in het bijzonder met betrekking tot de splitsing van het kiesarrondissement BHV in uitvoering van het arrest 73/2003 van het Grondwettelijk Hof van 26 mei 2003? Hoe evalueert u de inhoud van de goedgekeurde moties? Vormen deze moties geen overschrijding van de bevoegdheden van de gemeentebesturen? Welke stappen zult u in dit verband zetten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, de gouverneur heeft een vertegenwoordiger die de zittingen van de gemeenteraden in de faciliteitengemeenten steeds kan bijwonen. Ik ben natuurlijk op de hoogte gebracht van de moties die door deze gemeenteraden zijn goedgekeurd.

Het is evident dat de Vlaamse Regering en ikzelf het met de inhoud van deze moties volstrekt oneens zijn. De Vlaamse Regering wil een splitsing van de kieskring BHV en is het volstrekt oneens met een uitbreiding van het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het is niet zo dat we erbij staan en ernaar kijken. Geen enkele Vlaamse partij wil dit. In het Vlaams regeerakkoord staat overigens gebeiteld dat de Vlaamse overheid het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden van de Raad van Europa niet zal goedkeuren.

De moties zelf vormen een politieke expressie. Ik zal hier niet tegen optreden. Een motie is een motie. Ik ben het oneens met de inhoud. Ik zal echter de laatste zijn om de vrijheid van meningsuiting, die door artikel 19 van de Grondwet wordt gewaarborgd, aan banden te leggen. Ik wens die vrijheid te respecteren en te erkennen. Dat is de lijn die ik hier volg. Dit punt is hier trouwens al eerder aan bod gekomen.

De moties hebben geen enkel rechtsgevolg. Aangezien ze niets creëren, valt er ook niets te vernietigen. Dit betekent dat ik niet materieel tegen deze moties moet optreden. Deze moties zijn opinies zonder meer.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, een opinie zonder meer? De gouverneur heeft u op de hoogte gebracht. U bent het er niet eens mee. Ik had van u als N-VA'er toch iets meer verwacht. We worden gewoon geschoffeerd in onze eigen Vlaamse gemeenten. Als drie gemeenteraden van faciliteitengemeenten met een meerderheid beslissen om bij het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest aan te sluiten en Vlaanderen te verlaten, dan verwacht ik van een minister van Binnenlands Bestuur meer actie. Uw voorganger trad in deze problematiek veel krachtadiger op.

Minister, ik vind het een beetje spijtig: sommige partijen lopen mee in Brussel-Halle-Vilvoorde-betogingen, maar als de bevoegde minister actie moet ondernemen tegen het schofferen van Vlamingen in de gemeenteraden, dan is het maar pover. U kunt zeggen dat die motie geen juridische waarde heeft, maar herinner u hoe Voeren destijds is begonnen. Dat is ook op deze manier begonnen en het is blijven duren. Het is nu tijd dat u als bevoegd Vlaams minister van Binnenlands Bestuur krachtadig een antwoord biedt aan die gemeenteraden, want dit is gewoon bijten in de hand van de Vlaamse Gemeenschap waartoe deze drie gemeenten nog steeds horen. Ik vind uw antwoord een beetje pover.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Reekmans, u bent een meester in sofistieke redeneringen. Het is niet de eerste keer dat ik dit meemaak. Voeren behoort nog altijd tot het Vlaamse Gewest. Er is inderdaad veel commotie rond geweest, maar wij hebben daar standgehouden: Voeren is bij Vlaanderen gebleven.

U refereert aan mijn voorganger, maar die heeft exact dezelfde houding aangenomen. Ik zie ook niet in hoe hij een andere houding zou hebben kunnen aannemen. Uw tweede drogredening is dat u zegt dat deze gemeenteraden een beslissing hebben genomen. Zij hebben geen beslissing genomen. U zou als parlements lid goed geïnformeerd moeten zijn: een minister kan enkel optreden ten aanzien van beslissingen en niet ten aanzien van meningen of van een expressie van een opinie. Er is een tijd geweest dat uw partij, LDD, bekendstond als de grote verdediger van de freedom of speech. Blijkbaar doet u dat nu niet meer. U moet mij eens zeggen wat een minister heeft als wapen tegen het uitdrukken van een opinie. We gaan niet naar zo'n samenleving. Ik besteed hier voor het overige niet meer aandacht aan dan wat dit verdient.

Ik begrijp dat u een rondje wilt stoken tegen de N-VA. Maar, mijnheer Reekmans, wat u hier aanbrengt, is al te doorzichtig. Dit is een opinie van die gemeenteraden die wij naast ons moeten neerleggen. Ik zie geen enkele Vlaamse partij, niet bij de meerderheid en niet bij de oppositie, die akkoord gaat met de uitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. In het regeerakkoord staat gebeiteld dat wij het minderhedenverdrag niet zullen ratificeren. U verkoopt daarover veel drukte. Dit is een opinie, geen beslissing. Een minister kan alleen maar optreden tegen beslissingen en niet tegen opinies.

De heer Peter Reekmans: Minister, wees gerust, met onze freedom of speech gaat het nog steeds zeer goed. U zegt dat het een opinie is, maar het gaat wel degelijk over een agendapunt op een gemeenteraad dat is goedgekeurd. Bij mijn weten kan een gemeenteraadsbeslissing nog altijd worden geschorst door de gouverneur. Dit is wel degelijk gestemd, en door deze stemming is er een gemeenteraadsbeslissing. U kunt perfect de gouverneur van Vlaams-

Brabant deze beslissing laten schorsen. Dat zou ten aanzien van die gemeentebesturen die ons blijven schofferen, eindelijk een duidelijk signaal zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het meerjarenprogramma voor permanente efficiëntiewinst

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Eind december heeft het college van ambtenaren-generaal (CAG) een eerste werknota aan de minister-president en aan de twee viceminister-presidenten bezorgd met daarin de uitgangspunten, de aanpak en de governancestructuur voor een meerjarenprogramma. Naar aanleiding daarvan wilde men een ambitieus en concreet opvolgbaar meerjarenprogramma opleveren tegen april 2010. Ik vernam dat uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag van 29 januari 2010. Daar stond ook een timing in. Ondertussen is die datum verstreken. Daarom vraag ik u, minister, of dit meerjarenprogramma voor permanente efficiëntiewinst al aan de Vlaamse Regering werd bezorgd en goedgekeurd. En welke zijn in dit programma de belangrijkste te bereiken resultaten en in te zetten maatregelen?

Daarover was het erg stil. Daarom meende ik dat het goed zou zijn om daarover een vraag te stellen. Efficiëntie wordt op dit moment hoog geprezen. We hadden het vorige week over verspilling. Ik heb daarnet nog gevraagd in welke mate de ombudsdienst daarin een rol kan spelen. Efficiëntiewinst is een van de punten die in het behalen van onze budgettaire doelstellingen als maatregel staat ingeschreven. Het is in die zin van groot belang voor Vlaanderen dat van dit programma werk kan worden gemaakt.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Kennes, bedankt dat u de zaken zo snel opvolgt. Het is goed dat u daarop toekijkt, want het gaat om een bijzonder belangrijke aangelegenheid. De efficiëntie van de overheid is voor deze regering een speerpunt. U weet dat het Vlaamse regeerakkoord de opdracht gaf aan het CAG om een meerjarenprogramma voor permanente efficiëntiewinst op te stellen en voor te leggen aan de Vlaamse Regering. Het CAG heeft ervoor gezorgd dat in het najaar van 2009 werd begonnen met de werkzaamheden hieromtrent. Op 24 december 2009 hebben de covoorzitters van het CAG een nota over het meerjarenprogramma overhandigd aan de minister-president en de viceminister-presidenten. De nota bevatte een voorstel van basisprincipes, strategisch kader, plan van aanpak en mogelijke projecten en programma's die bottom-up werden geformuleerd vanuit de beleidsdomeinen.

Wij hebben deze nota op 15 januari 2010 in het overleg met het CAG besproken. De minister-president en de twee viceminister-presidenten hebben vervolgens deze nota als mededeling geagendeerd op de regeringsbijeenkomst van 22 januari 2010. De kern van de regering stemde in met de basisprincipes, de strategische doelstellingen en het aansturenskader van het ontwerp van meerjarenprogramma en gaf opdracht aan het CAG om het programma verder uit te werken.

De kern van de Vlaamse Regering vroeg specifiek aandacht te hebben voor het opnemen van meetbare, auditeerbare en vergelijkbare resultaten. Dat was in wat ons werd aangeleverd, niet het geval, hoewel het in het regeerakkoord staat. Wij vroegen ook om een aantal zeer belangrijke projecten, de zogenaamde doorbraken, te identificeren. Die zouden een grote stap voorwaarts kunnen betekenen op weg naar een slagkrachtige overheid. Ook moest men het

aspect klantvriendelijkheid en kwaliteit van dienstverlening voor ogen blijven houden. Er moest ook worden gewaakt over het budgetneutrale karakter van het meerjarenprogramma: er zullen geen extra middelen worden uitgetrokken voor het realiseren ervan.

Het CAG kreeg de opdracht om tegen eind april de volgende fase van de oefening af te ronden. Het CAG heeft met onze opmerkingen zijn werkzaamheden voortgezet. Eind april heeft het CAG informeel aangegeven ver gevorderd te zijn, maar het vroeg nog wat meer tijd om een aantal projectfiches af te werken. Ik heb begrepen dat er omstreeks 17 mei 2010 een nieuwe nota ter beschikking van de Vlaamse Regering zal worden gesteld. Dit is inderdaad iets later dan gevraagd, eind april, maar in principe zal er ook meer informatie worden aangeleverd, zoals de door het CAG voorgestelde trekkers voor elk groot project, uitgebreide projectfiches, enzovoort.

Over het meerjarenprogramma zal vervolgens in de maand mei advies worden ingewonnen van de Commissie Efficiënte en Effectieve Overheid (CEEEO) en we zullen het programma bespreken in de ViA-Raad van Wijzen op 15 juni 2010. Het zal dus allemaal op een wat kortere tijd moeten gebeuren. Ik hoop dat we toch het schema kunnen aanhouden.

Parallel aan de adviesprocedures van de CEEEO en de Raad van Wijzen zal ook vanuit de Vlaamse Regering terugkoppeling kunnen gebeuren met het CAG. Wij zullen dit uiteraard grondig bekijken. De Vlaamse Regering zal beslissen tot de uitvoering van het project na ontvangst van de adviezen van de CEEEO en de Raad van Wijzen.

Omdat de tweede versie van het CAG-rapport met de nieuwe projectfiches nog niet in het bezit is van de Vlaamse Regering, is het te vroeg om te spreken over de belangrijkste maatregelen. De resultaten zijn wel geformuleerd. Ze staan ook in het regeerakkoord. Men moet komen tot resultaten die auditeerbaar en meetbaar zijn. Ze moeten gebenchmarkt kunnen worden met andere. De eerste voorstellen beantwoordden daar niet aan.

In mijn antwoord op de actuele vraag van de heer Bouckaert op 20 januari 2010 heb ik kort gerapporteerd over de afstemming tussen de kern van de Vlaamse Regering en het CAG. Op dat moment heb ik een aantal opmerkingen gegeven waaruit bleek dat het CAG een tandje bij moest steken. Ik heb informeel vernomen dat dat ook is gebeurd. Ik kijk dan ook uit naar het resultaat van de oefening, dat ons zal worden voorgelegd.

Ik heb ook vernomen dat het CAG tien sleutelprojecten afbakt waardoor het beantwoordt aan onze vraag om doorbraken te formuleren. Het gaat dan over grote projecten die echte grote efficiëntiewinst kunnen genereren. Het CAG legt nu de laatste hand aan de fiches met een projectie van zowel de te bereiken resultaten als de inspanningen die hiervoor nodig zijn.

Een van de sleutelprojecten zal gaan over de barometer van de slagkrachtige overheid. Het gaat over het aanleveren van data die nodig zijn voor het opvolgen van de kernindicatoren van elk sleutelproject. De grote verdienste van Vlaanderen in Actie is dat er eerst een aantal metingen zijn gebeurd. Als we naar Vlaanderen 2020 gaan, weten we waar we vertrekken. Zonder nulmeting is dat moeilijk. Dan is het navigeren in het duister.

Vlaanderen beschikt voor sommige domeinen over te weinig gegevens. Over andere domeinen zijn we bijna perfect geïnformeerd. Wat is de barometer? Hoe meet men? Hoe controleert men? Wat zijn de indicatoren om de verdere evolutie te volgen zodat kan worden gemeten waar men naartoe gaat in functie van 2020?

Midden deze maand zal ik beschikken over meer concrete informatie.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Minister, ik dank u voor uw antwoord. De resultaten die moeten worden nagestreefd, zijn nog eens bevestigd. Ik neem ook akte van het feit dat de administratie, inzonderheid het CAG, hard doorwerkt aan de opdracht en dat we dus nog een beetje geduld moeten hebben. Ik ben echter blij dat ook de volgende stappen al zijn

vastgelegd. Het is belangrijk dat hier opvolging aan wordt gegeven, want het gaat om een belangrijke uitdaging voor deze Vlaamse Regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Katleen Martens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de Badr-moskee in Hasselt

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Minister, collega's, op 26 mei 2008 werd de Badr-moskee, die is vernoemd naar de eerste grote veldslag tussen moslims en Mekkanen, erkend als lokale islamitische geloofsgemeenschap in Hasselt. Die erkenningsprocedure vertoonde toen heel wat mankementen. Vooral over de voorwaarden onder het derde en vierde lid van het uitvoeringsbesluit inzake het gebruik van het Nederlands en de toepassing van de taalwetgeving, kon men zich vragen stellen.

Maar er was meer. Men kon op de website van de Badr-moskee doorklikken naar drie andere sites waaronder de website van Ighlaas. Op die website vonden we toch wel wat fundamentalistische trekjes terug. Er werden strikte voorwaarden verkondigd voor de kledingdracht voor vrouwen. Er werd opgeroepen tot haat tegen ongelovigen die moesten branden in het vuur, terwijl het besluit op erkenning van de geloofsgemeenschappen stelt dat mensen met antidemocratische opvattingen de toegang tot de moskee moet worden geweigerd.

Verder was het merkwaardig dat in dit erkenningsdossier het advies van de Staatsveiligheid bijzonder lang op zich liet wachten, ruim een halfjaar langer dan bij de erkenning van de andere dossiers. De Staatsveiligheid gaf zelfs in eerste instantie een ongunstig advies. Nadien kwam er een gunstig advies. Voor uw voorganger was er echter geen vuiltje aan de lucht.

Vandaag zijn er nieuwe feiten. Op 15 mei zal Sheikh Said el-Mokadmi een lezing geven in de Badr-moskee te Hasselt. Hij behoort tot de top van de moslimgroepering Jamaat Tabligh in Nederland. Volgens het Vlaams Comité voor ex-moslims bestaat Jamaat Tabligh uit extremisten die zelfs jongeren rekruteren voor radicale Koranscholen in Pakistan. De zweem van fundamentalisme die over de Badr-moskee hangt, kan niet langer onder stoelen of banken worden gestoken.

Het Vlaams Belang steekt zijn kop niet in het zand en diende in het Vlaams Parlement en in Hasselt vragen in over deze lezing. Diezelfde avond besloot de voorzitter van de moskee om die lezing niet te laten doorgaan. Hoewel die lezing niet plaatsvindt, blijven een aantal vragen van toepassing.

Minister, was u op de hoogte van de lezing van de radicale Sheikh Said el-Mokadmi in de Badr-moskee, die volgens informatie van het Vlaams Comité van ex-moslims een prominent vertegenwoordiger is van de organisatie Jamaat Tabligh? Bent u op de hoogte van de activiteiten en standpunten van Sheikh Said el-Mokadmi?

Acht u het ethisch verantwoord dat een moskee waarvan de werkingstekorten conform het Eredienstendecreet moeten worden bijgesteld door de provinciale overheden, een lezing organiseert van een radicale moslim, die dus de facto wordt gesubsidieerd door de Vlaamse belastingbetaler?

Hoe kijkt u erop toe dat wordt voldaan aan de erkenningsvoorwaarden van het erkenningsbesluit, meer bepaald de verbintenis "om in geen geval, op welke wijze dan ook,

medewerking te zullen verlenen aan activiteiten als zij in strijd zijn met de Grondwet en het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden”?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik ben er pas zeer recent van op de hoogte dat de heer el-Mokadmi een lezing zou houden. Ik ken de man niet, noch zijn standpunten en activiteiten. Zoals u weet, is een van de voorwaarden voor een plaatselijke kerk- of geloofsgemeenschap om te worden erkend, dat deze gemeenschap “zich ertoe verbindt om individuen die handelen of oproepen om te handelen in strijd met de Grondwet en het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, te weren uit de organisatie en de werking van de plaatselijke kerk- of geloofsgemeenschap”.

De voorwaarden die worden gesteld voor een erkenning, moeten ook nadien verder vervuld blijven. Als dat niet het geval is, kan een erkenning worden ingetrokken. Die intrekking leidt automatisch tot het stopzetten van elke vorm van overheidssubsidiëring. Het vaststellen van eventuele problemen in verband met het al dan niet beantwoorden aan bovengenoemde erkenningsvoorwaarde, gebeurt door de diensten van de Veiligheid van de Staat, en niet door mijn diensten, die daartoe niet de middelen en de mogelijkheden hebben.

Zoals u stelt, heeft de Staatsveiligheid destijds naar aanleiding van de aanvraag tot erkenning van de Badr-moskee als lokale geloofsgemeenschap aanvankelijk een negatief advies afgeleverd. De reden hiervoor heeft de Staatsveiligheid niet meegedeeld. Pas een aantal maanden na dit negatieve advies is de Staatsveiligheid op haar beslissing teruggekomen en heeft zij een gunstig advies voor de erkenning van de desbetreffende moskee gegeven. Na dit advies heeft mijn voorganger de moskeevereniging erkend. Ook alle andere erkenningscriteria waren vervuld. Tot vandaag voldoet de Badr-moskee in Hasselt nog altijd aan de erkenningsvoorwaarden.

Naar aanleiding van uw vraag heb ik trouwens inlichtingen laten inwinnen over de door u aangehaalde activiteit binnen de moskeevereniging. Uit deze informatie blijkt dat de lezing niet zal doorgaan. Die informatie hebt u ook al ontvangen. Volgens een bestuurslid van de Badr-moskee, de heer Mohamed Oulhadj, heeft het moskeebestuur trouwens nooit zijn goedkeuring gegeven voor het organiseren van de lezing.

De tweede vraag is zonder voorwerp, maar ik wil beklemtonen dat erkende geloofsgemeenschappen zich niet alleen op het moment van de erkenning, maar ook nadien blijvend moeten conformeren aan de erkenningsvoorwaarden.

De moskeevereniging geeft aan geen medewerking te zullen verlenen aan dergelijke activiteiten. Het moskeebestuur zegt ook geen goedkeuring te hebben gegeven voor de organisatie van de lezing. Het zijn de diensten van de Veiligheid van de Staat die toekijken op het naleven van de voorwaarden in verband met de vrijheden, gewaarborgd door de Grondwet, de fundamentele aspecten van de Grondwet en het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Sinds de erkenning van deze moskeevereniging heb ik van de Staatsveiligheid geen enkele informatie ontvangen waaruit zou moeten blijken dat er problemen zouden zijn in de Badr-moskee. Het gunstige advies dat destijds is verleend, is sinds dat ogenblik niet gewijzigd. Ik heb ook geen aanwijzing dat andere erkenningsvoorwaarden niet langer vervuld zouden worden.

Indien ik aanwijzingen zou hebben dat de Badr-moskee – en bij uitbreiding eender welke andere erkende lokale geloofsgemeenschap – niet langer voldoet aan een of meer erkenningsvoorwaarden, zal ik een procedure starten die tot de intrekking van de erkenning kan leiden, zoals bepaald in hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke

kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten. Tot op vandaag is dat niet het geval.

Voor het antwoord op uw vijfde vraag verwijs ik naar het antwoord op de vorige vragen: ik zal op dit ogenblik geen andere initiatieven nemen, omdat daar geen aanleiding toe is.

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar heb wel nog enkele bijkomende bedenkingen. U zegt dat u pas recentelijk op de hoogte bent gebracht. Wie heeft u daarvan op de hoogte gebracht?

Minister Geert Bourgeois: Dat is via de pers bij de diensten Binnenlands Bestuur gekomen. Dat bericht is verschenen in Het Belang van Limburg, als ik mij niet vergis. De Staatsveiligheid heeft niets laten weten.

Mevrouw Katleen Martens: De voorzitter van de Badr-moskee zegt in dat artikel ook dat er nooit een goedkeuring gegeven is om die lezing te laten plaatsvinden. Het lijkt me nogal vreemd dat een week voordat de lezing moet plaatsvinden, het bestuur nog geen goedkeuring zou hebben gegeven. Hij zegt in datzelfde artikel ook dat de vrouwen hem hebben uitgenodigd en dat hij de lezing alleen maar heeft afgezegd omdat hij geen problemen met de overheid wil. Zulke uitspraken zijn veelzeggend. Ik weet niet hoeveel aanwijzingen er nog moeten zijn vooraleer er vanuit Vlaanderen in actie wordt geschoten. Het kan absoluut niet worden toegelaten dat dergelijke lezingen zouden plaatsvinden.

Het zal vooral de ruchtbaarheid zijn die vanuit het Vlaams Belang aan die lezing werd gegeven, die voor de voorzitter doorslaggevend zal zijn geweest om de lezing af te gelasten.

Minister Geert Bourgeois: Ik ben het volkomen met u eens dat dit soort activiteiten, die ingaan tegen de fundamentele waarborgen voor onze rechtsstaat en onze fundamentele rechten en vrijheden, niet kunnen worden getolereerd. Dat is inherent aan de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. Ik zal daar nauw de hand aan houden.

Toen wij gealtereerd waren, hebben wij contact opgenomen met de moskee. Het bestuur heeft eerst mondeling, daarna schriftelijk aan de diensten laten weten dat de lezing niet zou doorgaan. Een bestuurslid heeft bevestigd dat er nooit een toestemming is gegeven. Ik heb daar verder geen zicht op.

Ik zal deze vraag en het antwoord en de informatie die ik heb, bezorgen aan de Staatsveiligheid. Dat is de enige manier van handelen die ik heb. Ons Agentschap Binnenlands Bestuur heeft natuurlijk niet de mogelijkheden die de Staatsveiligheid heeft. Het is trouwens de Staatsveiligheid die de adviezen verleent en die dat met kennis van zaken kan doen, en die bijvoorbeeld een positief of negatief advies verleent voor de erkenning. We hebben daar geen directe contacten mee, dat verloopt via het ministerie van Justitie.

Als de fundamentele van wat tot onze rechtsstaat behoort, geschonden worden en als het niet spoort met wat in de erkenningsvoorwaarden staat, zal ik niet aarzelen om op te treden voor deze en andere moskeeën.

Mevrouw Katleen Martens: Als ik het goed begrepen heb, zult u contact opnemen met de Staatsveiligheid. Bent u er dan van overtuigd dat de Staatsveiligheid hier absoluut niet mee bezig is?

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Martens, nu stelt u mij vragen die ik niet kan beantwoorden. Daar zou u beter de minister van Justitie over laten interpellieren. Ik kan niet weten wat zij in deze zaak al of niet gedaan hebben.

Ik neem aan dat zij dit ook volgen en dat zij ook Het Belang van Limburg hebben gelezen of op een andere manier gealtereerd zijn. Ik zal volledigheidshalve het verslag van deze commissievergadering bezorgen, in zoverre dat dat iets bijdraagt aan hun informatie.

De heer Erik Tack: Minister, ik ben een beetje verrast door uw laatste antwoord. Eigenlijk zou de Staatsveiligheid daar proactief mee bezig moeten zijn. U zegt dat u zult zien hoe de Staatsveiligheid eventueel zal reageren op het feit dat ze dat in de krant hebben gelezen. Eigenlijk zouden ze dat op voorhand al van dichtbij moeten volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap in de Vlaamse overheid

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Minister, het plan ‘Wervend werven van kansengroepen’ trad in werking begin 2007 en eindigde eind 2009. Het omvatte dertig maatregelen die erop gericht waren een verhoogde instroom van allochtonen en personen met een arbeidshandicap in de Vlaamse overheid te realiseren. Daarnaast lanceerde de dienst Emancipatiezaken halverwege 2008 in het kader van dat plan de interne sensibiliserings- en informatiecampagne ‘Maak werk van diversiteit’, om leidinggevenden bij de Vlaamse overheid te helpen om meer diversiteit op de werkvloer te creëren.

Enkele van de maatregelen die de Vlaamse overheid uitwerkte rond de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap, waren de loonsubsidie, de subdatabank bij de VDAB en het nieuwe personeelsstatuut dat sinds juni 2008 van kracht is.

Toch blijft de tewerkstelling van het aantal personen met een arbeidshandicap al jaren ver onder de streefcijfers. Ik heb daar op het einde van de vorige legislatuur al een vraag over gesteld. De Vlaamse Regering keurde een algemeen streefcijfer goed van 4,5 percent personeelsleden met een handicap, te behalen in 2010. Op maat van iedere entiteit werden onder de verantwoordelijkheid van de leidende ambtenaren en iedere minister meer concrete streefcijfers vastgelegd. Uit de gegevens die uw voorganger op het einde van de vorige legislatuur meegaf, bleek het percentage tewerkgestelde personen met een arbeidshandicap op 0,8 percent te zijn uitgekomen. Dat was uiteraard veel te laag om die 4,5 percent in 2010 te halen. Toen al werd te kennen gegeven dat de doelstellingen niet zouden worden gehaald.

Wat ik onthouden heb uit het antwoord van uw collega, was het feit dat het heel belangrijk was om toch vast te houden aan die doelstelling. Daarom werd aan de betrokken diensten verder onderzoek gevraagd om vast te leggen in welke mate en tegen wanneer dit streefcijfer wel haalbaar is. Het is duidelijk dat er verder werk moet worden gemaakt en dat er extra inspanningen moeten worden geleverd om de gestelde doelstellingen te halen. Daarom werd het initiatief aangekondigd dat elk streefcijfer zou worden onderbouwd met een concreet actieplan waarin, op maat van de entiteit, de concrete implementatie van de beschikbare instrumenten zou worden uitgewerkt, zoals rendementsondersteuning, consultatie van de VDAB-subdatabank en voorbehouden betrekkingen.

Dit is in eerste instantie een taak van het management in de Vlaamse administratie. Er zou een aangepaste aanpak per entiteit worden uitgewerkt, zodat de realisatie van de streefcijfers kan worden versneld.

Ten slotte werd bij de goedkeuring van de rondzendbrief rond voorbehouden betrekkingen op de ministerraad van de Vlaamse Regering van 14 november 2008 overeengekomen dat de maatregel na een jaar zou worden geëvalueerd. Er zijn dus heel wat beloftes om dat streefcijfers van 4,5 percent te halen.

Het Vlaams regeerakkoord maakt duidelijk melding van het voornemen om de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid op het gebied van evenredige arbeidsparticipatie ten volle in te

vullen. Worden de eerder vastgelegde streefcijfers aangehouden, verhoogd of verlaagd? Worden er nieuwe actieplannen opgesteld om deze doelstellingen te halen, of zal men verder werken op basis van de al bestaande initiatieven? Zijn er organisatiebrede afspraken gemaakt over hoe de realisatie van de streefcijfers versneld kan worden? Werd de rondzendbrief rond voorbehouden betrekkingen op de vergadering van de Vlaamse Regering van 14 november 2008 al geëvalueerd? Wat waren de conclusies? Waar kunnen verbeteringen gemaakt worden?

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik sluit me aan bij de vragen van mevrouw Franssen. In dit kader wil ik terugkijken naar eerdere vragen die we al hebben gesteld en ook de antwoorden die uw voorganger en uzelf daarop gegeven hebben. In het antwoord op een schriftelijke vraag van mevrouw Franssen staat dat de kennisinformatiemaatschappij door de behoefte aan hooggeschoold personeel een verdere evolutie zal doormaken en dat dit alleen maar zal toenemen. De uitdaging zal erin bestaan om uit die ondervertegenwoordigde kansengroepen voldoende hooggeschoold personeel te laten aanwerven. Dat is natuurlijk een knelpunt van het opleidingsniveau van personen met een handicap in het algemeen. Ik durf geen algemene uitspraken doen, zeker niet over de groep personen met een handicap. Er zijn mensen die hooggeschoold zijn, maar de vraag is of er voldoende hooggeschoold zijn om in aanmerking te kunnen komen voor een functie bij de Vlaamse overheid.

Ik verwijs ook naar een ander onderdeel van het antwoord. Het Agentschap voor Facility Management heeft bijvoorbeeld een ondersteunende en faciliterende rol ten aanzien van andere entiteiten binnen de Vlaamse overheid. Ook daar zegt men dat men vroeger gemakkelijk mensen kon aanwerven op D-niveau, maar dat de kwaliteitsvereisten nu zodanig hoog zijn dat de aanwerving van mensen op D-niveau niet meer voldoet. Sommige mensen zijn verplicht om mensen aan te werven op C-niveau. Daarom stel ik opnieuw de vraag naar het opleidingsniveau. Met het oog op het promoten van de aanwerving van mensen met een handicap moet men vanuit de Vlaamse overheid misschien eens in samenwerking met de VDAB kijken naar het specifieke opleidingsaanbod van de specifieke doelgroep, de zogenaamde opleiding op maat, om op die manier de instroom te verbeteren. Ik ben nieuwsgierig naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Zoals ik in mijn beleidsnota Bestuurszaken 2009-2014 heb vermeld, liet ik het streefcijfer van 3,5 procent verschuiven naar 2015. De Vlaamse Regering keurde de nieuwe datum ook goed in het actieplan Gelijke Kansen en Diversiteit 2010. Ondanks het feit dat de timing verschoven is, blijf ik het percentage van 4,5 procent onverkort aanhouden. Ik vertrek van het principe van evenredige arbeidsdeelname. Omdat kwaliteitsvolle cijfergegevens ontbreken, leek mij een verhoging van het streefcijfer niet opportuun. De streefcijfers worden verankerd in de aansturingsinstrumenten van de entiteiten. Dat betekent dat elke entiteit een stappenplan moet uittekenen om realistische maar ambitieuze streefcijfers voor zichzelf vast te leggen en men moet die stappen ook jaarlijks evalueren.

De dienst Emancipatiezaken biedt de entiteiten een handleiding om realistische streefcijfers te bepalen. Zopas stuurde de dienst Emancipatiezaken nog een brief naar alle leidend ambtenaren om hen aan te sporen realistische maar ambitieuze streefcijfers op te nemen in de nieuwe beheersovereenkomsten en jaarlijkse ondernemingsplannen. De brief bevat ook aanbevelingen over mogelijke acties om de streefcijfers daadwerkelijk te kunnen halen.

De evaluatie van de streefcijfers maakt nog steeds een vast deel uit van de diversiteitsplannen die de entiteiten opmaken tegen 1 juni van elk jaar, evenals van het actieplan Gelijke Kansen en Diversiteit van de dienst Emancipatiezaken. Dat plan formuleert over het algemeen zowel nieuwe acties, bevestigt bestaande acties of breidt ze uit. De maatregelen die specifiek gericht

zijn op de kansengroep ‘personen met een handicap’, worden meer en meer ingezet en werpen ook stilaan hun vruchten af.

Het gaat onder meer over de volgende maatregelen: rendementsondersteuning, namelijk loonkostensubsidie en inhoudelijke ondersteuning door de opmaak van een integratieprotocol; voorbehouden betrekkingen, meer bepaald een wervingstechniek waarmee personeelsleden met een handicap kunnen worden aangeworven zonder dat ze worden vergeleken met mensen zonder handicap; de regionale bijeenkomst Maatwerk waarbij gespecialiseerde begeleiders personen met een handicap en de Vlaamse overheid als werkgever persoonlijk met elkaar in contact brengen.

De voorbije jaren ontwikkelden mijn diensten samen met de emancipatieambtenaren heel wat specifieke instrumenten die een verhoging van de aanwezigheid van personen met een arbeidshandicap in de organisatie beogen. Het vergt uiteraard enige tijd vooraleer de effecten ervan zichtbaar worden in de cijfers. Naar aanleiding van de recente maatregelen ‘rendementsondersteuning’ (2007) en ‘voorbehouden betrekkingen’ (2008) zijn er concrete resultaten.

In mijn antwoord durf ik ervan uit te gaan dat we voor het eerst de kaap van 1 percent personeelsleden met een arbeidshandicap zullen overschrijden. Ik heb nu heel concreet cijfers gekregen over het jaareinde: in 2007 stonden we op 0,7 percent, in 2008 op 0,9 percent en in 2009 hebben we de kaap van 1 percent overschreden en zitten we tussen 1 en 1,10 percent. We kunnen dus gewag maken van een gestage vooruitgang.

Om de entiteiten nog sterker op hun verantwoordelijkheid te kunnen aanspreken heb ik gevraagd om de diversiteitsdoelstellingen op te nemen in de jaardoelstellingen van de topambtenaren. Ook daar verwacht ik heel wat van. Iedere functioneel bevoegde minister heeft op die manier de mogelijkheid om zijn/haar topambtenaar op dat domein te evalueren.

Ik verhoog het budget voor de rendementondersteuning. Dit bedraagt dit jaar 678.000 euro en de toekenning van de middelen gebeurt in verschillende ronden. In de eerste ronde kregen al 84 personen middelen toegekend, maar er is een sterke stijging vast te stellen, die ongetwijfeld gerelateerd is aan de stijging tot net boven de 1 percent in 2009. Ik heb nagekeken of ik binnen mijn kredieten nog wat verschuivingen kan doen en dat is mogelijk. Ik heb dus beslist om voor 2010 bijkomend 100.000 euro uit te trekken, want het budget van 687.000 euro zal ongetwijfeld onder druk komen te staan in de loop van dit jaar. De bijkomende 100.000 euro is om ervoor te zorgen dat het systeem niet in gevaar wordt gebracht.

Voor de uitvoering van de rondzendbrief moesten nog een aantal concrete praktische maatregelen worden genomen om de entiteiten te ondersteunen in de uitvoering van de maatregel. In april 2009 organiseerden de dienst Emancipatiezaken en Jobpunt Vlaanderen een uitgebreide infosessie voor de entiteiten waarvoor de maatregel ‘voorbehouden betrekking’ van toepassing is. Dat wil zeggen alle entiteiten die onder het Vlaams personeelsstatuut vallen. Deze sessie betekende de feitelijke start van de maatregel. Door deze korte tijdsperiode is er nog geen evaluatie gebeurd.

Ik kan u wel al een stand van zaken meedelen: tussen april 2009 tot en met december 2009 waren er 20 vacatures in het kader van de voorbehouden betrekkingen. Daarvan werden er 17 ingevuld: sinds begin 2010 is het aantal wervingen sterk gedaald. Dat geldt evenzeer voor de voorbehouden betrekkingen. Concreet werden er nog drie halftijdse en een voltijdse betrekking ingevuld. Dat betekent dat er vier personen bijkomend zijn tewerkgesteld sinds begin 2010 met het systeem van de voorbehouden betrekkingen. In het kader van de grote besparingen op de personeelskredieten van 2,5 percent is het aantal wervingen in het algemeen sterk gedaald. Dat geldt dus ook voor dit soort wervingen. Niettemin stel ik vast dat er toch vier functies werden opengesteld en dat ze ook allemaal zijn ingevuld.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Het is goed dat de beschikbare instrumenten, zoals de rendementsondersteuning, geïntensifieerd worden.

Ik dring toch aan op de snelle evaluatie van die voorbehouden betrekkingen. U verwijst naar de beleidsnota – mijn excuses omdat ik om familiale redenen niet actief aan de bespreking ervan heb kunnen deelnemen – en u stelt dat enerzijds het streefcijfer van 4,5 percent behouden blijft, maar dat het anderzijds wordt verschoven naar 2015. Dat is misschien een realistische timing, maar absoluut geen ambitieuze, want we hevelen het behalen van een streefcijfer over naar een andere legislatuur. Als we als Vlaamse overheid het goede voorbeeld nog niet kunnen geven door in een versneld tempo de 4,5 percent te halen, hoe kunnen we dit dat stimuleren in de rest van de samenleving? Ik meen dat we echt het goede voorbeeld moeten geven. Ik herhaal dat 2015 misschien wel een realistische datum is, maar absoluut geen ambitieuze.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, ik deel volledig de mening van mevrouw Franssen: de doelstelling verplaatsen naar 2015 is niet zo ambitieus als zou moeten. Wat de lokale overheden zouden moeten doen, geldt evenzeer voor de Vlaamse overheid. We hebben allemaal een voorbeeldfunctie ten opzichte van de private werkgevers, en als de overheid zelf in gebreke blijft, dan hebben we weinig redenen om de privésector aan te moedigen om personen met een arbeidshandicap in dienst te nemen.

Ik heb geen antwoord gekregen op mijn bijkomende vraag, maar ik zal mijn vraag verder uitwerken en opnieuw indienen.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Stevens, mijn excuses, ik had een antwoord genoteerd, maar ik was vergeten het u te geven. Het is geen uitgebreid antwoord, maar ik kan u vertellen dat de diversiteit verder wordt besproken bij Jobpunt Vlaanderen. Er moet nog een samenwerkingsovereenkomst worden gesloten met Jobpunt Vlaanderen voor 2010 en dit aspect wordt daar absoluut in opgenomen.

Ik ben het oneens met u beider kritiek op het verschuiven van het jaar. De discussie werd hier al gevoerd, het heeft niet veel zin om de hele discussie over de beleidsnota over te doen, maar ik kan u wel zeggen dat ik het streefcijfer van 4,5 percent tewerkstelling voor mensen met een handicap heb geërfd van de vorige regering, want voor 2004 werd het streefcijfer vastgelegd op 4,5 percent tewerkstelling tegen 2010. Ik heb vastgesteld dat we daar heel ver onder zaten. Ik geef u de evolutie. Als u weet dat we nog onder 1 percent zaten in 2007, dan is het totaal onrealistisch om van mij te vragen om in mijn beleidsnota van 2009 te schrijven dat we het jaar daarop, in 2010, in één keer die sprong zouden maken. We moeten daar heel realistisch in zijn.

Ik durf anderzijds ook te zeggen – en dit is geen kritiek noch een verwijt aan het adres van anderen – dat ik als eerste serieuze beleidsondersteunde maatregelen heb genomen. We zullen binnenkort bijna 1 miljoen euro besteden aan rendementsondersteuning, en dat is niet evident, want de leidende ambtenaar moet ervan worden overtuigd dat er iemand komt met een handicap die speciale outillage, begeleiding en omkadering nodig heeft. Wij zorgen voor aanwervingsexamens waarbij er bijzondere omkadering en ondersteuning is op alle mogelijke manieren.

Ik heb het systeem van de voorbehouden betrekkingen ingevoerd, wetende dat dat het enige systeem was dat kon standhouden in het licht van de niet-discriminatiebepalingen. De Raad van State heeft er ook een positief advies over gegeven. Positieve discriminatie kan niet, maar in dit geval hebben de voorbehouden betrekkingen voor mensen die niet op een gelijke kans kunnen rekenen als ze met andere kandidaten moeten strijden, wel de toets van het gelijkheidsprincipe doorstaan. U ziet dat er ook een schuchter begin is van het realiseren daarvan. In 2009, van april tot december, waren er twintig vacatures waarvan er zeventien werden ingevuld. Het is nu ook opgenomen in al die doelstellingen en ik zet heel actief in op

het zoeken naar instrumenten om die mensen te betrekken. U komt beiden veel meer dan ik in contact met de sector, en u weet dat het niet evident is om die doelgroep te bereiken. Jobpunt Vlaanderen krijgt absoluut opgelegd in de nieuwe samenwerkingsovereenkomst om hier al van bij de aanwervingen rekening mee te houden, en alle topambtenaren hebben die doelstellingen al opgelegd gekregen.

We konden ook totaal onrealistisch zijn in 2009 door te zeggen dat we de doelstelling, die dateert van 2003 of van 2004, zouden behouden. Destijds werd vaak zomaar gezegd dat we het doel zouden halen, maar dat was natuurlijk een beetje vrijblijvend. Ik heb tijdens de vorige regeerperiode vastgesteld dat er op het terrein geen of veel te weinig activiteit ter zake werd ontplooid. Ik heb maatregelen genomen en die beginnen nu stilaan vruchten af te werpen.

Ik ben het met u eens, mevrouw Stevens, dat we een voorbeeldfunctie hebben. Dat is uiteraard het geval en we maken daar ook werk van. Ik probeer hier alle leidende ambtenaren stelselmatig voor te winnen. Ik heb de zachte hoop dat er stilaan ook een kentering komt, maar als we 4,5 percent kunnen halen tegen 2015, dan zijn we – dat durf ik te zeggen – bijzonder goed geslaagd. We hebben net de kaap van 1 percent gerond en dit is dus bijzonder ambitieus.

U weet dat we in een periode zitten waarin de personeelskredieten lineair met 2,5 percent gedaald zijn en u weet dat er de volgende jaren nog een daling op ons afkomt. In zo'n periode van niet-expansief werven, maar van het tegendeel, is het ook moeilijk om die bijkomende doelstelling te halen, maar niettemin blijft het een doelstelling en ik hoop dat we er gezamenlijk werk van kunnen maken.

Het allergrootste probleem is het nemen van de kaap van de sensibilisatie waarbij we mensen ervan overtuigen dat mensen met een handicap perfect kunnen functioneren, gewoon door zelf een aantal materiële maatregelen te nemen en door soms vooroordelen opzij te moeten schuiven. Nog niet bij alle topambtenaren, maar wel al bij het overgrote deel is die mentaliteit er ondertussen al. Dat is op zich al een heel belangrijke stap. We moeten nu rekenen op hun inzet, maar ze worden door mij niet losgelaten. De emancipatieambtenaar en ik maken heel veel werk van sensibilisatie, van overtuigen en van doelgerichte acties. Jobpunt Vlaanderen zal dit ook ingeschreven krijgen en het wordt opgenomen in de beheersovereenkomsten en in de doelstellingen, en er zal daarop ook een evaluatie van de topambtenaren komen.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, minister, het is inderdaad zo dat het streefcijfer dateert van 2003. Ik stel u deze vraag ook omdat u coördinerend minister bent, want zo beschouw ik u voor deze bevoegdheid. U stelt zelf, en u legt daarmee de vinger op de wonde, dat we de leidende ambtenaren moeten overtuigen. We zijn inderdaad ver van huis als ze niet die spontane reflex hebben.

Er werden inderdaad een aantal maatregelen getroffen en het streefcijfer dateert van 2003, maar dat is een reden temeer om een tandje bij te steken. Er werden een aantal maatregelen genomen tijdens de vorige legislatuur, niet alleen door u, maar ook door de minister-president die uw bevoegdheden tijdelijk heeft overgenomen in 2009. Ik dring erop aan om er heel hard en snel werk van te maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■